

Ikke bare en tjener for meg - 1

Les Luk 15,11-32

Gutten har ødslet vekk alt det han fikk av faren. Nå ser han ingen annen mulighet en å gå den skamfulle veien hjem til faren. Gutten har et ørlite håp om å få bli en tjener for faren. Men faren vil ikke høre snakk om dette, han vil ha han som barn! Men er det forskjell på å være tjener og barn? Jeg har kommet på noen forskjeller.

Forventinger og kvalifikasjoner

En tjeneren har søkt på en stilling. Ved hjelp av erfaring og trening har han på et eller annet vis gjort seg fortjent til stillingen sin: Han var den beste blant søkerne. Når han har fått stillingen sin, må han vise at han er bedre en de andre søkerne. Han må vise at han er god nok, at han fortjener stillingen.

Barnet derimot er født inn i familien.. Det trenger ikke søke om plassen i mors mage, og det trenger ikke prestere for å være mor og fars barn. Barnet blir satt av foreldrene til å gjøre en oppgave, for det vet ikke selv hva som passer best for det å gjøre. Dermed er det foreldrene som finner oppgaven som barnet skal gjøre, og det er foreldrene som må ta ansvaret hvis oppgaven er for vanskelig. En annen ting er hvis barnet ikke yter sitt beste. Da blir barnet holdt ansvarlig, og får skjenn. Oppgaven barnet får er nyttig, men i de fleste tilfeller kan barnet også lære noe av oppgavene det får. Hvis barnet synes det blir vanskelig, vil foreldrene hjelpe og veilede på veien, slik at barnet kommer i mål.

Alt dette stemmer med slik det er i Guds rike. Ingen kan gjøre seg fortjent til en plass som Guds barn. Guds barn er *noe en er* fordi en er født på ny. Videre har Gud lagt oppgavene og gjerningene klar framfor oss. (Ef. 2,10) Han har bestemt hva vi skal gjøre her på jorda, og Gud gir oss aldri oppgaver som han ikke vil hjelpe oss med å gjennomføre. Mange ganger ser oppgavene mye for store ut for oss, men Gud er vår Far og har lovet å hjelpe oss trygt igjennom alt som vi blir satt til. (Matt 28,20)

At oppgavene vi får er mye for store for oss, gjør at vi søker Guds hjelp. (Jon 2,1-8) (Sal 61,3) Dermed viser Gud oss at vi er avhengige av han, og at vi ikke klarer oss i egen kraft. Våre ferdigheter og kunnskaper kan Gud bruke, men ofte er det slik at Gud utruker folk som slett ikke ser ut til å være kvalifisert på forhånd. Moses og Jeremia var dårlige med ord, og Jeremia var dessuten i tillegg for ung. (2. Mos 4,10) (Jer 1,6) Hvem skulle tro at Jesu 12 aposteler som blant annet bestod av fiskere, en tollere og en terrorist skulle danne grunnlaget for en verdensvekkelse?

Det siste jeg vil si, er at når en ikke gjør som Gud sier, må en selv ta ansvaret og konsekvensene. Historien om Jona viser oss dette. Han ville ikke gjøre slik som Gud ville, og prøvde å stikke av. Men Gud lot han bli kastet på havet, og slukt av en fisk. Av bønnen til Jona i kapittel 2 ser vi at dette slett ikke er noe behagelig situasjon. Jona sammenlikner situasjonen med å være i dødsriket! Men Gud har store planer med Jona, og «plager» Jona til han må gi seg og gjøre slik som Gud vil. Det lønner seg ikke å krangle med Gud!

1. Hva betyr det å krangle med Gud?
2. Hva er forskjellen på forventingene til et Guds barn og til en tjener?
3. Hvilke kvalifikasjoner må et Guds barn ha? Hvilke kvalifikasjoner må f.eks. en misjonær ha?

Utfordring: Gå frimodig inn i de oppgavene som Far gir deg.

Bønn:

*Eg bed deg: Lei du meg igjennom verda,
Eg er så veik og er i frammand land!
Det mange var som gjekk seg vill på ferda
Og slepte taket i di frelsar hand.
Men visst eg veit: Du maktar fast meg halda,
Det har du lova i ditt eige ord.*

*Du visste alt om meg før du meg kalla
Og gav meg plass ved nådens rike bord.
Lat meg få sjå på deg når synda dårar,
Lat meg som barn ditt faderauga sjå!
Då veit eg visst at gjennom tvil og fårar
Eg ved din nåde skal til himlen nå.*